

Üldse vaadati järele	1928. a.	1929. a.	1930. a.
Hobuseid	297	1040	464
Veiseid	392	407	485
neist tiisikushaigeid	13	18	14
Sigu	21	10	14
neist punataudiga	13	7	9
Koeri	78	300	6
neist hukati	14	62	—

Et linn 1928. ja 1929. a. oli marutauu piirkonnas, siis korraldati linnas neil aastail hulkuvate koerte püüki ja hukati need hulkuvad koerad, kellele omanikud ei tulnud järele. 1929. a. registreeriti 3 marutauu juhtumit (1 koer, 1 lehm, 1 kass), 1930. a. — 1 juhtum.

1930. a. toodi linna piimanduslaboratooriumi: 1111 piimaproovi, nende hulgas osutus 445 (40%) proovis väike ja 191 (17%) proovis suur mustus, 177 (15%) proovis rasva % alla normi, s. o. alla 3,2; 132 võiproovi, neist 48 (36%) proovis vett üle normi; 77 proovi koort, neist 6 (7,7%) proovis rasva % alla normi.

1930. a. kontrolliti lihapoode ja -keldreid 129 korral; vorstitööstusi ja -ärisid 117 korral; piimatööstusi 13 korral; piimaärisid 111 korral; juustukeldreid 12 korral; sissesõiduhuove 11 korral, nahavabrikuid ja -ladusid 10 korral; vaadati järele enne loomaarsti poolt kõik raudteel linna ja välja veetud looma-toorsaadused.

Päaleselle teostas linna loomaarst tervishoiulist valvet hobuste ja veiste laatal Tartus, oli komisjoni liikmeks remonthobuste ostmisel linnale.

Tartus müügile minevat piima on uurinud patogeensete mikroobide suhtes 1930. a. Ülikooli loomaarsti-teaduskonna dotsent Roots koos oma assistentide Einer'i ja Nei'ga. Sellekohase krediidi nappuse tõttu on neil võimalus olnud ainult 30% Tartus päevas müügileminevast piimast uurimisele võtta (päevas läheb müügile umbes 20000 l). Uurimise tulemused näitasid, et neist proovidest osutus 16,66% infitseeritud udarahaiguse „gelber Galt“ pisilastega ja 8,87% laseb oletada infitseerimist nakkuspoja-äraviskamise haiguse mikroobidega. Tuberkuloosipisilasi uurimismaterjalis ei leidunud. Tuleb ühel nõul olla uurijate arvamusel, et tiisikuseidude puudumine uuritud piimas ei tähenda veel, et Tartus müügipiimas loomatiisikuse-idusid üldse ei leidu, sest liha järelevaatuse andmete järgi põeb Eestis 6,5% tapaloomi tiisikust ja 0,5% neist udaratiisikust; viimase tiisikusevormi juures satuvad pääasjalikult tiisikuse-idud piimasse, nii et üksikuil juhtumel võib piimas tiisikuse-pisilasi ette tulla. Et need juhtumid võivad esineda harva, tuleb kirjutada selle asjaolu arvesse, et loomaarstid, sellekohase määruse alusel, lasevad lahtist tiisikust põdevaid loomi hävitada.